

غزل شماره ۳۶۹

مازیدان چشم یاری داشتیم

خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم

تا درخت دوستی برکی دهد

حالیارقیم و تنخی کاشتیم

گفت و گو آیین درویشی بود

ورنه با تو ما براه داشتیم

شیوهٔ پشیمت فریب جنگ داشت

ما غلط کردیم و صلح اگاشتیم

گلبنِ حُسنَت زه خود شد دلفروز

مادَمِ همت بر او بگاشتیم

نکتهٔ هارفت و شجایت کس نکرد

جانِبِ حُرمت فرو نگذاشتیم

کفت خود دادی به ما دلِ حاظا

ما مُحصل بر کسی عجاشتیم

تفسیر فال

امید شما به دیگران برای دریافت کمک، بی‌دلیل و بی‌اساس بوده است و اکنون در وضعیتی تنها مانده‌اید، هرچند که همه آنها به شما وعده یاری و مساعدت داده بودند. ممکن است تحت تأثیر کلمات و ظواهر فریبنده‌ی آنان قرار گرفته باشید، اما اکنون نیز زمان از دست رفته نیست. اگر کمی اراده و همت به خرج دهید، می‌توانید با تکیه بر توانایی‌های خود، حتی به تنهایی هم امور و وظایف خود را با موفقیت به انجام برسانید. این نکته را فراموش نکنید که توانایی‌های درونی شما می‌تواند منبعی قوی برای غلبه بر چالش‌ها باشد؛ بنابراین، با اعتماد به نفس گام بردارید و از پتانسیل‌های نهفته‌ی خود بهره‌برداری کنید.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)